

Выходитъ во Львовъ що Вторника, Четверга и Суботы кромъ рускихъ святыи о 5-й год. поп. Литер додатокъ б. відстека на іншанамъ поспѣши выходитъ по 2 печат аркушъ кожъого 15-го и послѣднаго днія кожного мѣсяця. Редакція "Адміністрація" підъ № 44 улиця Галицка. Рукописи звертаються лише на почередне застежене. О слошени приймаються по цѣнѣ 6 кр. бѣдь однога строчки початкою, въ рубр. "Надсиланіе" по 20 кр. а. въ Реклама неопезній вѣльмъ бѣдь порта. Предлати и ксерати приймаються: У Львовъ Адміністрація "Дѣло". У Вѣдни Насенштейн & Vogler, Wallfischgasse 10; M. Dukes, Knebergasse 13; G. L. Danbe & Co., Singerstrasse 11 а; Rudolf Mosse; F. A. Richter Nibelungengasse 4. У Франкфуртъ М. Насенштейн & Vogler, E. L. Danbe & Co. У Парижії Agence Havas. У Ростовії Редакція "Кіевскій Старина" въ Кіевѣ, поштовий ярдъ и "Газета Бюро" В. Ф. Зама въ Одесѣ Дерибасовська ул., д. Ради 9.

Дѣло

Съ розпочавшимъ ся IV-тимъ четверокомъ просимо нашихъ Ви Предплатниковъ поспѣшати съ присыпкою предлаты а Довжниківъ просимо о скору сплату залегостей.

Съ щирою радостею витас нынѣ вся галицка Русь день посвященія Высокодостойного поміната, д-ра Юліана Пелеша, на першого епископа Станіславовскаго. А есть тая радость тымъ щирѣшою, що въ Высокопреосвященіемъ кири Юліанъ якъ церковь такъ и пародибъ наша руска находила доси и найде певно й на будуще сильного и смѣлого покровителя и поборника своихъ правъ и потребъ, а клиръ рускій новои епархіи доброго отца и защитника. Вѣрши своему пародови и церкви, добився Высокопреосвященіемъ кири Юліанъ свого высокого становища лишь власнимъ трудомъ, постоянною, правостею пересвѣдченіи и твердымъ характеромъ. Винець епископскій, складаємый пышъ по благосклонности Монарха и римскаго Престола на его честну главу, есть въ очахъ Руси вѣщемъ добре заслуженнымъ, — а жезль владычій — дай Боже — наї управление новои епархію во благо всиї Галицкой Руси на многа лѣта!

Красній вирилисти!

Дуже трагично для выборчои машины поліцкого центру комітету скончилася розправа въ державномъ трибуналѣ въ справѣ, чи вирилисти въ выборчого округа Золочівъ-Перемишляни було управненыхъ голосувати при послѣдніхъ выборахъ до ради державной або нѣ? Якъ вѣдно, то въ своїмъ часѣ намѣстництво львівське не уважидило протесту патріота селянина, Конрада Захарчука, который доказувавъ, що вгаданій псевдо-вирилисти не посвдають права выборчого голосу и що ихъ якъ разъ передъ выборами въ той цѣлі вѣтровено, щобъ гр. Стадницкому запоручити бѣльштѣсть противъ руского кандидата, сов. Рожанковскаго. Въ наслѣдкѣ того рекурсувавъ п. Захарчука до державного трибуналу и 14 (26) жовтня вѣтвилась въ томъ дѣлѣ остаточна розправа у Вѣдни. Президію намѣстництва виступавъ староста праціадиального бюро, п. Робертъ Терлецкій. Онъ по силамъ старався боронити львівське намѣстництво отъ вгаданого замѣту, виставляючись, будто жалоба п. Захарчука, внесена до намѣстництва, була не вѣсна; що намѣстництво не знало, чи жалоба

дотикає всѣхъ вирилистоў, чи лише декоративъ; що вгаданыхъ вирилистоў не творено нарочно, а витворивъ ихъ банкъ, улегчуючи собѣ парцеляцію лицатаційну продажъ табулярної посвѣтості Лагодѣвъ въ перемышлянському повѣтѣ, и т. д. Мимо всего однакожъ державный трибуналъ не уважидивъ вирилистическихъ доказавъ заступника намѣстництва и порѣшивъ справу користи п. Захарчука. Трибуналъ увівъ именно, що вписаніемъ 43 осѣдъ въ выборчій списѣ вирилистоў на рушено выборче право проихъ голосуючихъ. Въ мотивахъ сказано: "Право, который посвѣдатель домініканського грунту управненій до вирильного голосування, есть означене §. 9, алинею 3. и §. 11, выборчои ординації до думы державної. Першій въ тыхъ парцеляцій нормує, що до голосування при выборахъ до думы державної суть тѣ управненії, котрій посвѣдають такожъ право при выборахъ до сїму краєвого. При тѣмъ належить отже уважити галицку ординацію выбору и краївъїй законъ о областяхъ земельныхъ. §. 14.гал. ординації выбору нормує именно, що властитель домініканського грунту має право голосу и тогды, наколи рѣчний податокъ реальний въ его посвѣтості не вносить що найменше 100 зр. Категорію такихъ выборцівъ означає точнѣше §. 13., уступъ 4 сеї-жъ ординації, де кажеся, що жителъ не влученыхъ до громадъ земель суть выборцями въ той громадѣ, съ котрою ихъ посвѣтость становить одну катаstralну цѣлість, наколи платятъ бодай такій мінімальний безпосередній податокъ, якій оплачують найнище въ той громадѣ оподаткованій выборцѣ. §. 9. краївъїй закону о земельныхъ областяхъ нормує знову, що земля, передъ тымъ домініканська, але и до громадъ не прилучена, має и на дальше уважати особною земельною областю. Въ звязкѣ съ §. 11. ординації выборчої до ради державної выходить оттакъ, що не кожному посвѣдателеви хочьбы и найменшои парцелѣ, отдѣленої отъ грунту домініканського, прислугує право голосу, але лишь властителеви тыхъ отлученыхъ парцель грунтowychъ, котрій самій для себе творять област земельну. Таке поясненіе закона годится и съ звичайною назвою сихъ дробныхъ посвѣтостей, котрій не можна поименувати грунтомъ домініканськимъ. Рівноожъ и въ основи законівъ громадскихъ виходить ясно намѣреніе законодателя, котрій право голосування въ сѣльскихъ громадахъ признає лишь властителямъ колись домініканськихъ, ізъ виїзи громадской вилученыхъ областей земельныхъ. На подставѣ державного закона о громадахъ въ 1862 р. прислугують властителеви таожъ земельної області права мѣщевої громади; після закона о принадлежності въ 1863 р. а спеціально, для Галичини після закона краївого о земельныхъ областяхъ прислугують властителеви

всѣ права и обовязки громади. Отповѣдно всему нашому законодательству посвѣдати въ громадахъ вирильный голосъ лишь посвѣдатель земельной области, а не дробненськои парцелѣ домініканськои. Въ противномъ бо случаю мѣгтъ-бы кождый бѣльштѣй властитель витворенемъ дробныхъ парцель домініканськихъ творити необмежене число выборцівъ и тымъ самимъ право прочихъ выборцівъ, выбираныхъ по одному въ кождихъ 500 громядянъ, альтерувати. Таке толкованье закона противится інтересамъ нашихъ уставъ конституційнихъ". Такъ порѣшивъ державный трибуналъ.

Однакожъ, чи въ сего справедливого по рѣшена виїде якій хосень для нашого кандидата, чи именно виїдѣль легитимаційный а за нимъ и бѣльштѣсть ради державної уненажнять выборъ гр. Стадницкого, о тѣмъ можемо ще дуже сумніватися. Бѣльштѣсть тая не схоже такжъ легко поддатися підъ судъ такъ вѣй не милый и имовѣрно позволить гр. Стадницкому бѣль верифікації просидѣти въ парламентѣ ще довгій часъ, коли навѣть гадавъ выборъ его уненажнити. Але для наїсъє тепер ясно рѣчко, що сов. Рожанковскій такъ при першомъ якъ и другомъ выборѣ одержавъ бѣльштѣсть голосовъ и що днъ повиненъ нынѣ виїдати въ радѣ державнѣй. При першомъ бо голосуванію въ 190 голосовъ упало на гр. Стадницкого 104, на сов. Рожанковскаго 82 голосовъ. При другомъ въ 184 голосовъ 99 на графа а 85 на сов. Рожанковскаго. Оттаягнѣть бѣль голосовъ гр. Стадницкого 43 нелегальнихъ вирильнихъ, то покажеся, що першого разу лиши 147 було управненыхъ до голосування, а сов. Рожанковскій одержавъ въ тогого абсолютну бѣльштѣсть. Такій результатъ бувъ и при другомъ выборѣ. А есть рѣчко провѣreno, що вирилисти отдали свои голосы на гр. Стадницкого.

Справа "Народного Дому"

мала прїти въ четверть сего тиждня, — якъ донесли мы въ останнімъ числѣ "Дѣло", — на порядокъ дневнаго виїдання ради мѣста Львова. Виїдання се вельми зацѣкавило широкий кругъ львівскіхъ Русиновъ, тымъ бѣльшою коли стало звѣстно, що въ той справѣ заберуть голосъ ради д-ра Олександра Огоновскаго, голова "Народної Рады", и проф. Анатоль Вахнинъ. Вже на півѣ години підъ отворенемъ виїдання переповинили галерії ратушевої салі (що дуже рѣдко буває) майже виключно рускою публикою, а рускій часописи вислали на єе виїдання своїхъ спровадавцівъ. Тымъ часомъ сталося такъ, що справу выбору спеціальної комісії въ помежі членовъ ради мѣской для розслѣдженія правильнихъ обговорюють громади мѣста Львова до

"Народного Дому" стягнено въ порядку дневнаго виїдання. А причина сего була така.

На день передъ поїздкою виїданьемъ ради, с. в. въ середу, 28 с. м., вже по оголошеню порядку дневнаго на четверго виїдання, скликано въ магістратъ секцію фінансову и предложено вѣй підъ дискусію справу "Народного Дому", яко справу такожъ маєткову. Тутъ забравъ голосъ членъ секції фінансової, проф. д-ръ Ол. Огоновскій, и заявивъ, що Русини дуже нерадо глядять на то, що репрезентантія мѣста Львова вмішується въ їхній домашній справи. "Народный Домъ" — се чисто-руска институція, а коли въ справѣ виїдуши єи и була-бѣль неправильности, то полагодити ихъ єсть рѣчко самимъ Русинамъ. Чужа інгеренція въ тую справу виїкличе мѣжъ Русинами только негодованье, и длатого для самої репрезентантія мѣста Львова буде лучше, коли она полішить тую справу самимъ Русинамъ. Съ тымъ поглядомъ д-ра Ол. Огоновскаго згодилися и другій членъ секції, особливо підпірього и автентичного руского купець, п. Михайлъ Диметъ, въ конці рѣшено на внесеніе проф. д-ра Рошковскаго не приступати до выбору окремою комісію юридичної въ лонѣ ради мѣста, а отдать справу "Народного Дому" секції правничої самогъ мѣжъ магістрату до розгляду и розслѣдження.

Замѣтити треба, що и мѣжъ членами секції юридичної пробивається настрай, вгданий съ поглядомъ, висказанимъ чрезъ д-ра Олександра Огоновскаго въ секції фінансової.

При случаю звернемо увагу и на ту рѣчъ. Довго-довго товкає Марко по пеклѣ, чи тамъ по деякіхъ органахъ рускихъ, съ своими напастями на "народовцівъ", мовъ то они "Народъ" виїдуютъ Лахамъ, и т. д. Правда въ свѣтѣ нѣввічиться, а все таки виїсните: нынѣ, коли "народовецъ" ратує ситуацію, правда чей вже виїсnilа.

Не могучи въ причини вакрити генеральни дебаты забрати тогдь голосъ, то нѣхай менѣ буде вольно бодай тепер, при спеціальній дебатѣ, до алинеи 28, въ короткихъ словахъ и не отступаючи бѣль предмету, виїзначити становище руского народу, якъ таожъ и наше, єго виїступникѣвъ.

Въ проектѣ адреси бѣльшости, за коїмъ я и мої одомышленники, що занимаемо цѣлкомъ независимо становище въ свѣтѣ вис. Палатѣ, голосували, висказана надїя, що підъ покровомъ Всемогущого удастся дорохого вгдного поступованія, виїревалого труду

НА УКРАИНѢ.

Спомини и враженія зъ подорожніи написавъ Ол. Барвінський.

VI. Софійский соборъ. Памятникъ Богдана Хмельницкого. Золотоверхій Михайлівський монастырь. Поворотъ въ Галичину.

Въ середу, на передодніи Першої Пречистоти, стали вже громадно товлятись прочаніе въ Кіевѣ, хочь симъ разомъ, якъ казали, було дѣло менше, якъ звичайно, бо за-для сподвиганого правду царскими спинили прочаніе. Отъ церкви до церкви, бѣль монастыря до монастыря ходили виїски по кольканавіть чоловіка поклонивши чудотворнимъ іконамъ та мощамъ святихъ. Передъ отѣздомъ бажавъ я ще звѣдати найславній за-для оригінальності и давнини стилю Софійский Соборъ и выбрало тамъ ранкомъ.

Храмъ св. Софії лежить на широкій височинѣ, що бѣльше его бѣль горїшній, старого Києва. Йо построївъ и назаввъ митрополію київськимъ Ярославомъ Мудримъ (мѣжъ 1037—1043 р.) въ пам'ятіи побѣдъ надъ Печенігами, съ котрими въ симъ мѣсціи сточивъ битву. Храмъ Ярослава утерпѣвъ вельми підчастъ погрому Татарської въ 1240 р., такъ що зъ него осталаси только стѣни. Хочь его ополя вѣтвудовано въ перестроєнії (матронопліть Кипріяна въ конці XIV ст. и Петро Могила), а все жъ таки тѣ о-

станки первістной будови вельми цінній и замѣтній. Церква обведена кам'яною огорodoю а зъ переду при самбії площиади виїсится величава дзвінниця, приукрашена вже въ новійшихъ часахъ царськими орлами. Структура Софійської дзвінниці не така легонька якъ Лаврока, та й висотою єи не дорѣвнє. Храмъ св. Софії мало має подобності до рѣвноимененої церкви, нынѣшньої мечетії турецкої Ая-Софії въ Царгородѣ. Кіевський Софійский Соборъ належить до другої доби византійского будівництва, въ котрій по-зловінна римська базиліка скоротилася, прибралиши бѣльше видъ квадрату, що має за основу рѣвно-раменій грекій хрестъ. Входна стѣна замѣтна абоїда мала три олтарніи півкругли. Куліота бани, що виїчала цѣлу будовлю, звуждалася въ своїй основі и строїлась на високомъ цилиндрѣ. Около сїї середуощої головної бани звичайно бували чотири поменші на концяхъ основного рѣвно-раменого хреста.

Кіевський храмъ св. Софії має въ оснѣ вѣдно видъ квадрату виїдженого трохи зъ всходного боку трема олтарніми півкруглими, а головний півкруглий олтарь бувъ въ серединѣ; радомъ съ ними були дѣв' каплиць. Зъ трохъ іншихъ боківъ храмъ окружали притворы або портики такъ, що храмъ виїглядавъ ширшій якъ довшій. Зъ заходного боку храмъ только одинъ зверхній притворъ а зъ північного и південного кромъ такою зверхній притворомъ. На кільконахъ и аркадахъ зверхніхъ притворівъ спочивала внутрішна галерія, що окружала зъ трохъ

сторонъ горїшню частъ храма. Галерія та слугила гіпокеемъ, се-бѣ то женськимъ отѣздомъ — звичай перенятъ у Греківъ. Крімъ того півкругли виїдженіе тамъ церковне и книже майно, бібліотеку, архівъ, и т. п. Надъ серединою храма, на чотирохъ головнихъ аркахъ виїсилась головна велика бана, а по бокахъ докола неї було розмѣщенохъ дванадцять поменшіхъ бани. Окрімъ тогу зъ заходного боку храма, по обохъ бокахъ головнихъ дверей, виїсились дѣв' круглі вежі, а серединою кождої зъ нихъ вели крути сходи на хоры и виїсше згадану галерію.

Олтарній стѣни, стовпи и головна бана були украшено мозаїкою, або якъ тогдь звано „моутоу“, се-бѣ то стѣни образами, зложеними зъ дробныхъ кам'янчиковъ зъ окляною рѣзно-цвѣтною масою, розбитою на кусочки. Въ ту пору не було ще въ грекіхъ, отже и въ рускихъ церквяхъ іконостасівъ, що закрываютъ зовсімъ олтарь бѣль

и въ душѣ умѣрености ожидали спасенія революцію якъ для добра державы, такъ и для революцію якъ для країны и народовъ, означающа тѣмъ главный принципъ «единства и могущести монархіи».

Такъ политична цѣль, которая надає цѣлому державному житию означене направление, основуясь на Найвишѣй троновой бесѣдѣ, въ виду которой также и русскій народъ ожидаетъ будущности, но въ ней находятся излишниа къ користи сего племени, налегающаго до спѣльнога австрійской державы.

Нема сумнію, что правни охорона якъ для цѣлого народа, такъ и поодинокихъ обывателей може бути удовленою лишь въ сторони той державы, до которой они належать, тоже и русскій народъ, чтобы могъ статись участникомъ плодовъ свободного розвою спільно съ другими, може на підставѣ сен правни охорони брати участь лише въ австрійскихъ правнихъ інституціяхъ — а що сей нашъ народъ для австрійского цѣсацкого Дому есть все одушевленый и перенятый вѣрою для державы, то бажаньемъ его есть: що правительство підняло для него повну благословленіе до его духовного и економичнога розвою и тымъ способомъ піддерживало его въ вѣрою для тихъ такт многоважныхъ засадъ, скріплючи чувства его любви и преданності.

Хто съ объективнимъ спокоямъ слѣдивъ за житіемъ руского народа, сей пересвѣдчився довѣрѣ, що політика, которую супротивъ него руководилися, якъ и недостатки державного та соціального жити поставили его въ таке положеніе, що біль, видачи, якъ немовѣ-бы-то було бажаньемъ узвѣсти сей народъ поглощенимъ філіамъ духа часу, пріїшою що-до інтенцій правительства лишь до мало задоволяючого и скептичнога пересвѣдченія, и въ той то причини отворилося богате жерело недоволенія.

Нашъ народъ однакъ не хоче дотычно культурного розвою и прогресу часу відставати по-заду; біль горячо бажає піднесенія добробуту и хоче видѣти плоды реальнога труду своїхъ борбъ о бытѣ. Коли-же однакъ активній моменты народного духа держались по частинѣ въ укрыти, бо похітій симптомы що до засадъ, нахочились підъ первою пристрастією, ступали ему въ дорогу, то мимо того біль, слѣдуючи постійно за духомъ часу, и користаючи въ конституції, хоче усунута дотеперішнє нефтирадне положеніе и стоять на становищахъ, на котрѣмъ, при всѣй жертовлюючті для державы, бажає однечно видѣти переведеними подвигиене свого добробуту и свою повну рівноправність съ прочими народностями Австрії на поляхъ школництва, якъ и у всіхъ другихъ галузяхъ публичнога жити.

Було-бы дѣйстно болючимъ оскорбленьемъ народної самосвѣдомості, коли-бы міліонному рускому народови не дано званити виновнійшою епоки и коли-бы его рівноуправненіе, те для всѣхъ народностей Австрії запоручене, спільно добро, хотѣвъ хто ще на дальше бѣвідіти. Съ напруженіемъ всѣхъ силъ боровся-бѣднъ и хоронясь-бы противъ тога рода мѣръ, котрѣ, при розвою сумінъхъ антагонізмій, панесли бы школу такожъ загальному добру державы, бо хоробливі екзистенції въ державній організмѣ могла-бы его въ свободній ходѣ лише спинала.

Положеніе руского народа не есть завидній, и коли мы, яко заступники его, высту-

пили на политичну арену въ порѣ, коли централізмъ веде борбу съ автономією а партійній пристрастії сокрушають себе взаимно, то мы відѣвали се не съ самолюбіемъ духа, щобъ придержуватись пережитыхъ засадъ, черезъ котрѣ поступаючи всі школы, але вчинили мы то въ пересвѣдченію, що є духомъ часу мусить вмінитись все такожъ и относины и що отже мы, не запданаючи тихъ относинъ, будемо уміти съ всюю силою духа уваглядити всякій приступній и раціональний аргументы, стоячи однакъ бачно на сторожи національно-політичніхъ и церковніхъ правъ нашого народа, которыхъ мы съ всюю енергією борониши и въ оборонѣ єго легального рівноуправненія съ другими народами Австрії въступати будемо.

(Конецъ буде.)

Переглядъ часописей.

(Голоси „Kurjera Lw.“, „Czas-u“ и „Слово“ про „Народну Раду“. „Reformu“ про виборз въ Богочорчанахъ.)

Фактъ заснованія „Народної Рады“ бувъ уже передъ оновленіемъ бозови и статутовъ звѣстній польській країнѣ працѣ, тожъ и не давно, що она теперъ приняла єго якъ що-то уже сподѣлане, а протигавши бозову и статутъ не знайшла въ нихъ нѣчого такого для себе, що чого могла-бы порадувати свое польське серце, а зновъ-же и не могла вѣсти на звичайного конника шумної критики и менторства, бо бозовъ основателівъ зредагованъ є тектомъ и повагою, а кожде слово въ нїй щаре и є правою згади. Тожъ загаль польской працѣ занотувавъ толькъ фактъ, що „Народна Рада“ вже уконотикувалася. Двѣ лише часописи польской додали свій коротенькій коментаръ а то „Kurjera Lw.“ и „Czas“.

„Kurjeg Lwowski“ подавши короткій випись зъ бозови помѣщеню въ „Дѣлѣ“ додає єть себе: „Чи довѣдалося мы зъ неї (бозови) богато, то наша рѣч. Намъ видится, що можна було поставить рѣч яснѣше и не грatisomъ такъ дуже въ дипломатію. Заючи струю московську, що клекотить помѣжъ Русинами, треба було смѣлѣше и отважнѣше назвати єї по имени и наплатнути... Фраза о згодѣ (?) єсть такожъ викрутомъ дипломатичнімъ, бо въ якъ-же партії, що хоче бути широ народною, може говорити о згодѣ єї партію москалефильською. Въ загаль цѣла отозва має на себѣ признаку тайності и нещироцтви, хиби, яко рускій сторонництва мабуть вже нѣколи не позбудутся... Мимо того повстаніе нового товариства витамо єї широю радостю, бо імена пп. Романчука, Белея, Січинського и т. д. дають намъ певну гарантію, що може и не конче великої щирості супротивъ настъ, то бодай отпорного становища супротивъ москалефильської агітациї... Зъ тихъ слобѣ „Kurjera Lw.“ виходили хиба, що Полякъ, хочь бы и якій умѣреній опротивъ Русину, ради бачивъ-бы, щобъ Русини держали мѣжъ собою толькъ для того, щобъ держтись. Нѣ, не така наша дорога, и не такій наша гадка. Ми хочемо працювати позитивно підъ

и т. д.

Въ „Глытату“ являючи на сценѣ запитаній Максимъ. Насъ, широ се кажемо, Максимъ не разъзвівъ своїмъ запитаніемъ. И очевидно, не для того, що Максимъ по піаному мужикъ „гумористъ“, бере жіда на мушту, — у насъ се явище не рѣдкость и не новина, — але тому, що въ веденю піаного Максима на сцену була у автора видима и оправдана цѣль: Максимъ стоявъ підъ нашими очима якъ бѣдна, сердечного жалюїдна жертва „глытати паука“ въ людокій шкурѣ. Коли бъ при Глытату на сценѣ не появивоша піаный Максимъ, мы бы за нимъ гладили, зовсімъ такъ само, яко коли подѣблемо паутины въ кутѣ а на нїмъ розкрченого паука, то сейчасть першимъ дѣломъ приглядаемося, де муха. Чимъ муха для паука, тимъ піаніца для Глытата: и сей и той не мали-бы зъ кого осати кровь... Глядачи на такого піаного Максима, въ насъ симпатія будито до него, мы не можемо глазувати зъ него, настъ огортає сумъ за нимъ, біль самъ тѣшиться свою зашиту голову еволюціями — ну, не конче такъ и тонко — гумористки, а настъ то наїтъ не тѣшиться; насъ мигає по умѣ думка, що, мовлявъ: тѣшь свою бѣду, небораче, бодай доки не витверезишся...

Такъ само не разіпъ настъ въ „Глытату“ за піаною Олену, коли и она попала въ обітія тогожъ „паука“. Цѣла та сцена психологично оправдана, зовсімъ природна. Молода, любіча жінуша зъ любови для свого дорогочного чоловіка дюгові горює и мучиться, борючись съ нуждою, переносить душевній болъ, онірася тяжкою спокусою, аже наразі, немовѣ въ отвідку за єї жертвами, дѣстає мнемий доказъ, що єї єдиний, єї чоловікъ

святої народної програми, а нехайбай результаты працї нашої певно отвортати очи всѣмъ неовѣдомо блуждающимъ во тьмѣ. Не єтъ ненавистю и тероризмомъ, а є скрижалами любови и правды приступаємо мы до тяжкої працї.

„Czas“, подаючи у вчерашиомъ чиоль допись зб Львова о „Народнї Радѣ“, таку чинить при той замѣтку: „Статутъ тога нового товариства мѣстити въ собѣ дялкі такі уступи, що країза власть (ц. к. намѣстництво — Ред.) коли-бы хоча въ часті була такъ неприхильна Русинамъ, якъ то що-дня говорить „Neue fr. Presse“, мала повну підставу супротивъ нихъ зробити ужитокъ зъ параграфу закона, позволяючого єї заборонити завязуванье товариствъ небезпечніхъ для державы. Тамъ въ однѣмъ параграфѣ статута говорить, що нове товариство буде старатись

„внести въ жити рівноуправненіе рускої народності“, а въ тоймъ мѣститоюказане, що рівноуправненіе рускої народності нїй єсть лише мертвю буквою, що нынѣшній стањ єсть не правиль та незгідний єсть конституцію, и т. д.

Наводжене членовъ товариства на такій конклюзії и звертанье акції єго на туу дорогу — могло-бы було власти дати підставу заложити свое veto, якъ законъ приписує. Кромѣ того нове товариство застерьгає собѣ „впливъ на воякъ виборы“; се звучить такъ загально, що черезъ то можна розуміти не толькъ легальну акцію виборчу, але такожъ інгеренцію нелегальну. Се вже входить въ атрибуції екзекутиви, отже управнє власть до розязання истину єхъ уже право товариствъ.“ — На підставѣ єого віантазованого, якъ самій читатель осудить, дуже пілткого въводу, дописуватель въказує єї новимъ товариствомъ рускимъ якось нїбѣ лаокаво; на дѣлѣ же, якъ мы здорово бачимо, дописуватель іде о денунціацію нового товариства и накликаньне на него мѣръ, яку підоносів ц. к. намѣстництву въ концепції уступу єого виводу. Ми тутъ скажемо, що коли-бы власть була знайшла хоча одробинку якою нелегальноти въ статутѣ, певно буда-бы єго и разъ и другій откінула, а коли статутъ уложеній якъ найточнѣше після обовязуючихъ законовъ, тожъ и годѣ було єго не затвердити.

На глумъ воякому почутку правди — бо ще закиймъ котрѣ польська газета згадала про „Народну Раду“, — „Слово“ написало таку рѣчъ:

„Основаніе нового політического Общества „Народна Рада“ възвало неописаний восторгъ въ польськихъ газетахъ. Полятика сепаратизму торжествує опять новий подвигъ, єъ цѣлею сломати нашу народну жизнь и внести роздорівъ въ среду руского общества. Не удивляемо радості Поляковъ, но удивляемо засліпленості сепаратистовъ не видящихъ по столькихъ опытахъ, той цѣлі, къ которой ихъ гонять наши очікуни. Разорійте панове до тла зданіе русско-народной жизни, а розрушивши все: церкви, народность и идеали, останете сами, со своїмъ

вѣкъ зрадивши єї для якоюсъ другою, далекою. И отъ въ душѣ єї, доси чистої и ясної єть свѣтлого ідеалу, наразъ починав каламутитися и темнѣти, ідеаль валитися, наступає нагальна боротьба душевна, починавши свое панованье на перемінну резигнація и порывъ до отплати нѣвѣрному, — та до якої отплати? Тою самою мѣрою, не вѣрою! Але въ к旣ъ ще ранкомъ сіяє ідеаль чистої, свѣтлой, той до вечера не викине вже й тимку про него зъ свого мозку а въ душѣ єго ідеаль той все ще буде пригадуватись бодай тою порожнію, яка утворилася єї єгомъ. Тую тимку треба прибигти, пригады недавнаго згладити, — того вимагає хощь отплати, — вâжка мусить рѣшучо перехилитися на другій бокъ, а не хитатись невыразно и дразнично. И отъ тогдѣ чоловікъ радити собї; нашъ простолюдинъ знаходить раду и розраду въ горївцѣ. Она запоморочує єго мозокъ, розпаленій важкими думами, глянтъ муку душевну и дает дозволь людинѣ бути въ даної хвили такою, якою сама хоче бути. И пье молода Олена въ хатѣ Глытата паука, ще, заморює душевного єго хробака. Она, доси не-піатуща, нїй чомусь судорожно стискає чарку, мовъ бы въ той чарцѣ були вовѣ єї скарби! Бѣдна Олена! Мы розумѣємо причину того, въ єї хвили мы єї прощаємо, — єї заїї не разить настъ; она мусить нїй пiti, інакше середъ тихъ обставинъ, въ якихъ она знайшлася, она би не була людиною, а радше не була-бы тою українською жінкою велико-мученицею въ представленихъ авторомъ соціальнихъ относинахъ села на Українѣ.

(Дальше буде.)

иhi. Для характеристики тенденцій нового обшества, національнихъ противъ „Русской Рады...“ Тутъ наводить „Слово“ імена членовъ основателівъ підписаніївъ бозову: С. Качала, Борисиковичъ, І. Задчівський, дръ Ом. Огоновскій и т. д. Чи не самъ разорителій зданія, церкви та народності, чи не „nihil isto“! Правду сказать, „Слово“ не єсть збідне на такій тематикѣ. На „нагілізмѣ“ єно сферу духовній, въ рускій гімназії, въ рускій театрѣ, въ своїй idée fixe доходить ажъ до та прошагують „нагілізмъ“ — знаєте де? — на

Бѣ Богочорчанахъ навешивъ — ц. к. стародуству поспомъ до сейму. Чи смигтию чи пізакати рівнъ и вамъ панове Поляки? До чого, до якого пізакати або збідне въ такій дѣлѣ такъ:

„Не можемо безъ замѣту оставити вибору аль меншою поспомъ въ новѣтѣ Богородчан-Солотвино, де 102 голосами противъ 13 вибраний староста Штрассеръ. Вибрь сей скрѣпляє ряды старостовъ въ сїймѣ о одного, а звѣстна рѣчъ, що внесла въ жити рівноуправненіе рускої народності, аль мимо повної независимості особистого мїністра, урядники въ сїймѣ голосують остаточно, якъ хоче правительство. Для чого не можна було згоди на кандидата руского? для чого завоївани землі за кордономъ? — на то наїтъ собї въ той дорозѣ безвиглядно поспомъ въ землі землі, що такъ зластило повеля сїймѣ о одного, а звѣстна рѣчъ, що центральний комітетъ передвиборчій, котрій доповнилими виборами такъ само управляє якъ і загальними, не оголивши нїчієї кандидатури. Чи бувъ-бы може самъ завоївани, що замѣсть довестя до якою-то поспомъ єсть Русинами, ихъ и себе єгомъ на поталу золотого ковнѣра?“ — „Reformu“ мабуть не знає, що Поляки Богородчанській рѣчили мѣжъ собою: „не буде Полякъ поспомъ, нехай же не буде й Русинъ, vivat ц. к. староста!“ Але про голоси праць о тоймъ виборѣ мы ще поговоримо.

ПЕРЕГЛЯДЪ ПОЛИТИЧНЫЙ.

Австрійско-Угорска Монархія.

(Нова сесія ради державної) небуде скорше скликана, якъ около половины сїчня сїльдующего року. Скоро лиши опільний делегації скончать свою роботу — що наступить імовѣрою око 15 падолястя с. р., то будуть скликанії сїймії и будуть радити ажъ до самого Роздва.

(За Делегації.) Комісія буджетова австрійской делегації розпочне свою засідання доперва дня 3 падоляста. Для 28 с. р. було засідання комісії війскової въ делегації угорок. На сїймѣ засідання пріїшла знову на порядокъ днівній справа піднесенія Кноцомъ въ австрійской палатѣ послівъ, що будуть-бы въ войску проявилася

КАРОЛЬ БАЕРЪ

пручъ свою ново-открыту

ТОРГОВЛЮ КОРЪННУ

у Львовъ, улица Краковска, ч. 11.

Товары добброй по низкихъ цѣнахъ.

1469 5-6

Складъ и роротиа выработъ блыхарскихъ

Михайла Чмѣлля

члена товариства „Зора“

у Львовъ, улица Валова числа 5.

Праймы позиї замовленія на язеніи и на прописції на роботи блыхарскихъ зъ розныхъ металівъ: покрити дахомъ різного склою, рини, рури, баластради, бальконы, кронштейни, стопы съ лаками до укріплення садонікъ, підніжки, ванци, пачки кухоний и гостинодарскій; выробані таємчики. Пушка и сино лихородій съ золотистою написовою и змінною таємчикою для „Правды“ на ладъ зажигаючою; принципи таємчики земні написи и підбіркові; пачки кухонія и ханомуване то по університету ціниться изъ найкоротшихъ частей.

Замовленія можна або просто або черезъ И. Евгена Нахібірова, голову товариства „Зора“. 1-4

ОПОВІЩЕНЬЕ.

Понежа знаю, що Высокоповажаній отцій духовий уряджують при царквяхъ хоры,proto поручаю мою фабрику ГРМОНОМЪ (або Ф. ИСГАРМОНОМЪ) до ученья співу.

Высокоповажаній и проф. И. Вахнинъ купили до руокъ гимназії у Львовъ інструментъ нового выробу и може дати Высокоповажанію. Отцімъ Духовнимъ о тойль дуже поспішочномъ інструментъ найдешну інформацію.

Цена таєкъ інструментовъ бѣтъ 70 зр. а. в. и выше. Для такожъ изъ рати.

1873 12-? Съ поважаніемъ

ІОАНЪ СЛИВИНСКІЙ,

власитель первої изъ Галичинъ фабрики органівъ и гармоній у Львовъ, ул. Хорунжихъ ч. 9.

Аптека РУКЕРА во Львовѣ

поручавъ 1315 85-?

росу красоты и великой косметики таъ же
ретъ мене аль и інші фарми поручай.

Якъ заводити Правды на ладъ замокар-
скому Правди?

Розказавъ Данило Талічевичъ, духовный Запо-
мога. Накладомъ „Батьківщина“. Цѣна 10 кр., а
потою 12 кр. Достати можна черезъ редакцію
„Батьківщина“.

Матеріи да же мужеску одѣжъ
лишъ изъ тренчукъ блочкомъ плюсъ для мужчинъ
середнього росту:

3-10 метра 1 зр. 4-96 кр. изъ доброї волни сеч.;
изъ 10-12 " 1 зр. 100 кр. изъ плюсъ сеч.;
одно убрание 12-10 " 1 зр. 100 кр. изъ плюсъ сеч.;
изъ 12-10 " 1 зр. 100 кр. изъ плюсъ сеч.

Перудини изъ дуже гонка волни очеви изъ
хайдамайскихъ барахъ, изъ дамекъ сукніи сконинъ
за метръ 1р. 2-20 и зр. 2-40.

Чорні пижамки Падморетъ-Трико, чи-
ста волна сечи, изъ дамекъ пальто плюсъ за
матеріи 1р. 4. — Струни для дамъ на плащъ єтъ
дому и изъ одѣжъ.

Іздѣлія до дороги за штуку зр. 4, 5, 6 иже
до зр. 12. — Дуже красніи одѣжъ, спідніи, обертники,
струни, матеріи изъ ялови до дому, таїль, сірічка (блочокъ), коміки, ламіари, пішоти, труси,
струни для дамъ и изъ баларди, перуніки, доскини
порута.

Задовіженій Joh. Stikarovsky, — 1866. —

Складъ фабрічний въ Берії.

Всірни франко. Карты набраній для замокар-
скому інформацію. Вимірювакъ за поєднані-
тію 100 зр. франко.

І маю боксуганій складъ за більше якъ 150
тыс. зр. а. в. и розумію, що изъ моїхъ видобутъ изъ
пісъ горизонтъ останній більш рівністю довготи
1 до 5 метрівъ и для того я змушена таїмъ рішенія
продавати за вижену ціну. Кожий розумівши
чоловікъ може побачити, що єтъ такіхъ малыхъ
ріштъ не може викликати жадніхъ побірцівъ,
бо по замовленію відъ него відбираєтъ не осталось
ничого єтъ таїмъ ріштъ, що отже єтъ простою
обманомъ, коли відъ супонії повернутъ відбиті
сентябрь; та відъ супонії походить-єтъ такожъ случаю
єтъ постуованія відъ таїмъ ріштъ, якъ наїбрізъ такого
постуовання можна даго доказати.

Рішенія не по подобії вимірювати або гро-
нії блоклані.

Кореспонденції приймаються изъ лініяхъ об-
межувакъ, угоромъ, чебікъ, пельтікъ, атак-
омъ и візакуловъ.

1458 (13-24)

Еластичні валки

до підлоги шваръ и відвалъ и
двері, залишаючи въ підлоги
предметъ залишивши єтъ
противу.

Гінсъ, Китъ до оконъ

поручаютъ

Гіннеръ и Ганке
у Львовъ, Ринокъ ч. 38.

походь собеского

подъ Вѣдень р. 1683.

Написать Стеванъ Качала.

Цѣна 20 кр.
Достати можна изъ адми-
ністрації Дѣла.

НОВООТКРЫТА ТОРГОВЛЯ
ХИНЬСКО-РОССІЙСКАЯ

ГЕРБАТЫ

Е. Ф. РІДЯ

у Львовъ

поручавъ маєвого збору:

1) Congo 1 зр. 60 кр.
2) Souchong чор. зборъ 3 " "

3) Souchong чорна 3 " "

4) Melange de Loudres 4 " "

5) Pesso 3 " "

6) Караванна 4 " "

7) Каракаша вайлереди 6 " "

8) Гумпост портова 3 " "

9) Гумпост білана 4 " "

10) Чорна гербата Souchong маєвий зборъ

изъ оригиналійнихъ хінськихъ скрип-
нажъ и одомъю однаками 3 зр. 70 кр.

Гербатий вибіръ 1/2 иже 1 зр. 20 кр.

и відлукъ гербати 1/2 иже 1 зр. 50 кр.

Замовленія єтъ провінція виконуються

оборотомъ почтою.

Опакованіе виконується 1444

на ладъ

VALENTIN & Comp.

доля банківський, Гамбургъ.

ВЕЛИКА ГРОШЕВА ЛОТЕРІЯ.

Надійдіть, пожаліть правительство
зарахованихъ изъ ГАМБУРГЪ дипломівъ въ підлоги
скіфівъ державнихъ гарантіївъ лотерія гро-
шевою 100000 зборівъ, изъ якихъ 50.000
зимою виграєтъ. Цілій кількості приходівъ єтъ
зменшується.

9.550.000 Марокъ.

Си грошева лотерія отличається осо-
бливими таїмъ дегідністю таїдженістю, що
всѣ 50.000 виграєтъ, котриє суть виконанія
з побої стоячої таблиці, приходять до
північного порівнення якъ въ більшіхъ кіль-
костіхъ єтъ їхъ по собі постепенно поступ-
ненчую класами.

Головна виграєтъ першої класи виснажить
50.000 марокъ; обільшими єтакъ є другій класъ
за 60.000, єтъ третій за 70.000, єтъ четвертий
за 80.000, єтъ п'ятий за 90.000, єтъ шостий за
100.000, єтъ сьомий скіфівъ за 500.000, скіфівъ
же за 300.000, 200.000 марокъ въ т. д.

Придані організатори любої зъ лотерії
загальну виграєтъ подписаному домови
торговельному въ єтъ, що хотять взяти
участь въ пакутні організаціяхъ любої
зъ сюжетами замовленнямъ отъєтностю просто до
єтого.

Позаміннихъ замовленій просите до-
лучити проплатні суми въ австр. банкнотахъ
або маркахъ поштовихъ до замовлення. Можна
такожъ посылати гроші накладнимъ поштовими,
на якихъ виконуються такожъ прокорука за по-
платою.

До таївівъ виграєтъ першої класи ко-
штукъ.

1 цвітлій лосось оригінальний зр. а. в. 3.50 кр.

1 половина лососу оригінальни. зр. а. в. 1.75 кр.

1 чверть лосу оригінального зр. а. в. 0.90 кр.

Кождый получать на руку оригінальний лосось зъ засмотреною гер-
бомъ державного и розміщеного въ урядовій плянкѣ дославія, зъ котрого
видо єтъ більшій поясленія. Зарахъ на таївівъ получать кождый бе-
рутъ урядову листу виграєтъ зъ засмотреною гербомъ держав-
ного. Вильдати виграєтъ слідує після плянкѣ ретельно въ підъ га-
рантію держави. Наколи-бъ не можна получувати по годинамъ плянкѣ
дославія, то мы радо готовъ недогданъ лосось передъ таївівъ називъ
пізнати въ єтакъ получуву за пахъ суму. На бажаніе висылаються ура-
дуй плянкѣ дославія на передъ даромъ. Шобъ мы могли всімъ замо-
влени стварюю вихованія, то просимъ вильдати ѹкъ якъ найкороче-
ше, за кождий слугай однакожъ передъ.

14.3 1-6

14. Надолиста 1885

просто до настъ

VALENTIN & Comp.

доля банківський, Гамбургъ.

Суha риба

Судакъ за 60 кр. за кг.
Сазанъ определено 50 " "

Судакъ определено 50 " "
Сазанъ за 50 кр. за кг.
Таранъ за 50 кр. за кг.
Вобла-карбонка ческія за 50 кр. за кг.
Вобла-карбонка польськія за 40 кр. за кг.

Селедець за 10 кр. за штуку.
Балтик-риба по 3 кр. за кг.
Крамникъ опущено въ ви-
хишикъ чеській 15%.

Зарадъ Народ. Торговлї.

на ладъ

40 кр.
40 кр.
40 кр.
40 кр.

40 кр.
40 кр.
40 кр.

40 кр.
40 кр.

40 кр.
40 кр.

40 кр.
40 кр.

40 кр.
40 кр.

40 кр.
40 кр.

40 кр.
40 кр.

40 кр.
40 кр.

40 кр.
40 кр.

<p